

ពុទ្ធិកសាគលវិទ្យាល័យព្រះសីហមុនីរាជា

កិច្ចការស្រាវជ្រាវ

មុខវិជ្ជា៖ ភាសាវិទ្យា

ថ្នាក់បរិញ្ញាបត្រជាន់ខ្ពស់៖ អក្សរសាស្ត្រខ្មែរ ជំនាន់២

និស្សិត៖ វិក្កុ នួន សារ៉េត

ព.ស.២៥៦៧

គ.ស.២០២៣

បាតិកា

- ក. និយមន័យ
- ខ. អត្ថប្រយោជន៍
- គ. ភាសាវិទ្យា
- ឃ. មែកធាងវប្បធម៌-អរិយធម៌
- ង. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន
- ច. ឯកសារយោង

ក. និយមន័យ

ដូចម្តេចដែលហៅថា "អក្សរសាស្ត្រ" ?

អក្សរសាស្ត្រ គឺជាវិជ្ជាអក្សរក្បួនប្រាប់វិធីនៃអក្សរក្នុងការសរសេរឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ភាសាណាមួយ បម្រើននយថា អក្សរគឺជាក្បួនខ្នាតវិជ្ជាមួយ សិក្សាអំពីរបៀប និង វិធីប្រើប្រាស់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ដើម្បីបង្ហាញសតិអារម្មណ៍ លាតត្រដាងមនោសញ្ចេតនា ទស្សនៈ និងកិត្តត្រាទុកជាប្រវត្តិសាស្ត្រ ដោយរៀបចំតាក់តែងពាក្យពេចន៍ឱ្យពិរោះ ធ្វើឱ្យអ្នកអានជក់ចិត្ត មានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាស្ថិតនៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍នៃរឿងទាំងនោះ ជាប់ជានិច្ច។ ដូចនេះអក្សរសាស្ត្រ គឺការផ្សព្វផ្សាយមនោសញ្ចេតនា បណៈគំនិត បង្កើតការអបរមនុស្ស ខាងស្មារតី និងសតិអារម្មណ៍ ក៏ដូចជាបណៈនូវសីលធម៌ដែរ ។

អក្សរសាស្ត្រ ចែកជាមេកធាងចំនួន ៣ អក្សរសិល្ប៍១, ភាសាវិទ្យា១, អរិយធម៌១ ។

១. អត្ថបទយោង

- និងបានយល់ដឹងអំពីអក្សរសាស្ត្រខ្មែរតាមសម័យកាលផ្សេងៗ
- ទទួលបានបទពិសោធន៍ក្នុងមេរៀននេះ
- ចូលរួមចំណែកថែរក្សាអក្សរសាស្ត្រខ្មែរ
- និងទទួលបានយល់ដឹងអំពីវប្បធម៌-អរិយធម៌របស់ខ្មែរ
- និងបានជាមេរៀនក្នុងអត្ថបទនេះ ឬអាចជាអត្ថបទសម្រាប់ស្រាវជ្រាវពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ
- អក្សរសាស្ត្រមានតួនាទីបូកសរុប និង កត់ត្រាបណ្តាបាតុភូតនានារបស់សង្គមមនុស្ស នូវគំនិតជឿនលឿន អន្ទុយរបស់របបសង្គម ក្នុងសម័យកាលនីមួយៗ។

គ. ភាសាវិទ្យា

វិទ្យាសាស្ត្រដែលសិក្សាអំពីភាសា។ បញ្ញត្តិប្រើក្នុងភាសាវិទ្យា
មានពីរ គឺ៖

១. ភាសាវិទូ
២. អ្នកភាសាវិទ្យា។

១.១ ភាសាវិទ្យាមានមែកធាងសំខាន់ៗដូចជា៖

- (១). សូរវិទ្យា (ការបង្កើតសូរ) (សរីរសទ្ធិវិទ្យា, កលសទ្ធិវិទ្យា, សោតសទ្ធិវិទ្យា)
- (២). សទ្ធិតាវិទ្យា (ឯកតានៃសូរ)
- (៣). រូបសព្ទវិទ្យា (ធាតុនៃការបង្កើតពាក្យ)
- (៤). សម្ពន្ធវិទ្យា (កន្សោមពាក្យ ល្បះ)
- (៥). ន័យវិទ្យា (ន័យនៅក្នុងភាសា ន័យរបស់ពាក្យ ឬល្បះ)
- (៦). ប្រាម៉ាទិក (បរិបទនៃការប្រើប្រាស់ភាសា)
- (៧). សង្គមភាសាវិទ្យា (ភាសាដែលប្រើប្រាស់ក្នុងសង្គម)
- (៨). ភាសាវិទ្យាអនុវត្តន៍...។

បែកគោលចម្បង-អរិយធម៌

ក

បែកគោលចម្បង-អរិយធម៌

ឧទាហរណ៍ ១៣ ៤៧

ឧទេសនាមដោយ : អនុបណ្ឌិត ឈិន សីហា

ឃ. មេកញ្ចប់ប្បធម៌-អរិយធម៌

១.២ អរិយធម៌ ចែកជាពីរ៖

១.វប្បធម៌

២.សង្គមធម៌ ។

១.៣ វប្បធម៌ ចែកជាបី៖

(១).ចំណេះដឹង

-ជំនឿ

-លិទ្ធិសាសនា

-សីលធម៌

-វិទ្យាសាស្ត្រ ។

(២).ការផ្សាយ:

- សិល្បៈ: គំនូរ កូន ល្ខោន តន្ត្រី
- អក្សរសិល្ប៍ (រឿងប្រលោមលោក រឿងព្រេង, កំណាព្យ...)
- អក្សរសាស្ត្រ (អក្សរសិល្ប៍,^(១) ភាសាវិទ្យា, អរិយធម៌)
- ព័ត៌មាន ទូរទស្សន៍ កាសែត ។

(១) ទិដ្ឋភាពអក្សរសិល្ប៍មានបី ទ្រឹស្តីអក្សរសិល្ប៍, ប្រវត្តិអក្សរសិល្ប៍, វិះគន់អក្សរសិល្ប៍ ។

(៣). អនុវត្តន៍:

- ទំនៀមទំលាប់ ប្រពៃណី
- ការសិក្សា
- ការអប់រំកាយ ចិត្ត បញ្ញា ឆន្ទៈ
- ច្បាប់ផ្សេងៗ ។

១.៤ សន្ទបធម៌ ចែកជាបី៖

(១). សំភារៈសន្ទបៈ

- ឧបករណ៍សង្គម
- ប្រដាប់តិចនិច
- មុខរបរវិជ្ជាជីវៈ ។

(២). របបសន្ទបៈ

- សេដ្ឋកិច្ច កសិកម្ម ឧស្សាហកម្ម ពាណិជ្ជកម្ម

- សង្គមកិច្ច អប់រំ សន្តិសុខ សុខភាព ការងារ
- នយោបាយ: ក្នុងប្រទេស ក្រៅប្រទេស ។

(៣). ទំរង់សង្គម:

- សីលសង្គម
- វប្បធម៌សង្គម
- ស្ថាប័នសង្គម
- រដ្ឋប្រជាជាតិ ។

ខ. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន:

កិច្ចការស្រាវជ្រាវនេះ មានការសិក្សា និងបានត្រួតពិនិត្យច្បាស់លាស់ ចេញពីឯកសារផ្សេងៗ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា នឹងបានជាឯកសារសម្រាប់ជំនួយ ដល់សិក្ខាកាមទាំងឡាយ ដែលកំពុងសិក្សា និងកំពុងស្វែងរកចំណេះដឹង ផ្នែកភាសាខ្មែរ។

ច. ឯកសារយោង:

- បទបង្ហាញរបស់បណ្ឌិត ឈិន សីហា
- បទបង្ហាញរបស់បណ្ឌិត ស៊ីម សេង
- និងឯកសារបណ្តាញសង្គម

សូមអរព្រះគុណ និង អរគុណ